

MIDNATTSSROPET

MARANATA
TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

VET DU ...

VARIFRÅN	<i>Du kommer</i>	?
VART	<i>Du är på väg</i>	?
VAD	<i>Din framtid blir</i>	?
VAR	<i>Du skall tillbringa evigheten</i>	?
VEM	<i>Jesus Kristus är</i>	?

LÄS Gunilla Frennings artikel:

**"JAG VILL STÄLLA
DIG MOT VÄGGEN..."**

och mycket annat värdefullt i detta nummer.

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om odressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 55903 - 1968

TÄLTMÖTEN i Sundsvall

Mitt i Sundsvall, utmed E 4-
an har Maranatatältet varit rest
i två veckor. När detta skrives
har avslutningsmöten redan
hållits och en kampanj påbör-
jats i Umeå. —

Genom att köra runt i hög-
talarbil i staden och genom ut-

delandet av 4.000 traktater har
vi nått många, som sedan också
kommit för att lyssna. —

Det är stort att se vad Jesus
gjort och gör här i Sundsvall.
I denna stad regerar många
mäktiga andefurstar, men, ära
vare Jesu namn, de är alla be-
segrade genom Jesu blod. —
Själur har upplevt frälsning
och djävulen har fått släppa
sina offer — ibland under hö-
ga rop. Två dopförrättningar
har hållits här tidigare i år
och nu är det dags för en tredje,
då fyra dopkandidater väntar
på att få följa Jesus i dopets
grav. — Guds folk har också
blivit förnyade, ära vare Jesu
namn. —

Vi har också haft underbara
friluftsmöten på torget — per-
sonligen har jag aldrig varit
med om liknande. Hundratals
människor har varit samlade
och himlen har i sanning varit
öppen över oss. En del torgför-
säljare har varit arga, andra
glada. —

Dessa tältmöten kommer sä-
kert att få stor betydelse för
Guds verk här i fortsättningen.
Bed för Britt-Marie Hansson
och vännerna som kämpar här.
Bed för de nyfrälsta och bed
för oss när vi drager vidare
mot andra platser. —

Vill Du vara med och göra
det Du kan? Bed och offra för
Norrland — tillsammans skall
vi få dela lönen i himlen.

Segerhälsningar från Norrland
genom

Rune Gelinder talar.

Carl-Henrik Henriksson

Nr 13

1 juli 1968

Ärg. 9

EN KÄRLEKSGÄRNING

Som svar på många bön om arbetare till den myckna skörden kämpar i dag en skara trogna Herrens vittnen i våra led. Vi har lärt känna dem och lärt oss älska och uppskatta dem för det verk, som de utför ibland oss (1 Kor. 16: 7; Fil. 2: 29; 1 Tess. 5: 12).

Då vi nu av nåd tycks få samlas till konferens i Malmköping denna sommar — en konferens, som jag tror blir sällsynt i sitt slag — vore det en stor glädje för oss att få se så många som möjligt av dessa vittnen ibland oss. Och inte bara vittnena. Många av dem är gifta och har familjer, och då nu Malmköpingskonferensen fått en sådan yttre ram, vore detta ett utomordentligt tillfälle för oss att ge dem alla en vecka, där både lekamlig vila och andlig vederkvickelse och inspiration kunde förenas på ett lyckligt sätt.

Malmköpingskonferensen vill med detta inbjuda vittnena med sina familjer — från övre Norrland till Skåne — och erbjuder alltså fria resor till och från Malmköping och fritt uppehålle under veckan.

Syskon i Väckelsen! Vi som i allmänhet lever under litet mer ordnade och gynnsamma ekonomiska förhållanden (med t. ex. semesterlön då ledigheten kommer) än många av dem jag talar för, låt oss dela med oss av vårt goda enligt Gal. 6: 6 och hjälpa våra vittnen med denna kärleksgärning.

Med tidningen medföljer en talong, vilken Du kan använda Dig av, Du som efter måttet av *Din* förmåga och goda vilja önskar hjälpa till. Medlen vidarebefordras sedan av Midnattsropet till undertecknad, som utsetts till konferensens kassör.

Gud välsigne givarna!

Per-Olov Fägerholt

VID DET SISTA

Så står vi nu här med vår demokrati och frihet åstadkommen genom varandra överbjudande politiska rörelser, som väddjat till massornas önska-

ningar. Och i slutet på denna önskelista ser vi nu också repet med vilket vi hänger oss själva — förgiftad industrialiserad natur, raffinerade läke-

och njutningsmedel, som för till en långsam säker undergång och när som helst kan brytas av en plötslig och definitiv punkt, ett A- eller B- el-

En gång lever vi. En gång lever människan. Pejlar med *sina* möjliga eller inbillade tentakler ut i tillvarons kalla rymder. Söker i *sina* ärliga stunder efter ett Du. Personligt, Övermänskligt, Gott. Kärlekens *sanna* väsen. En GUD, som är allas FADER.

Men ärligheten i sökandet varar hos de flesta tyvärr inte längre än daggen på marken. Och innan de råkat finna detta Du, som gör tillvaron till ett mellanspel på väg mot HONOM, tröttnar de och Samhället, Småborgerligheten, Revolutionsidealet eller något annat kväver *ärligheten*, förutsättningen för kontakt. —

■ ■ ■

Och nu — nu har vi nått slutet. Människan har löpt sin lina ut.

En gång var hon ensam och för ett gyllene ögonblick fri. Sedan följde ett långt ont förtryck. Kriterierna på det onda såg, komprimerat och schematiskt sett, ut så här. Patriarkatets envælde. Sedan hövdingars och kungars och kejsares envælde i strängt lagbunden följd allt efter vapentechnikens utveckling. Slutligen Kyrkans envælde. Sedan nedbrytningsprocessen av detta. Massmänniskans frigörelse genom revolution mot den onda enväldsmänniskan. Demokratins löfte uppbyggt på chimären, att massornas (ditt och mitt) regemente måste vara gott, *därför* att vi då skulle få våra egna önskningar uppfyllda. Vi skulle bli fria. —

Så stå vi här med vår demokrati och frihet, åstadkommen genom varandra överbjudande politiska rörelser, som väddar till massornas (dina och mina) önskningar. Och i slutet på denna önskelista repet, med vilket vi hänger oss själva: Förgiftad, fördärvad, industrialiserad natur och raffinerade läke- och njutningsmedel. En långsam, säker undergång, som när som helst kan brytas av en plötslig och definitiv punkt, ett A- eller B- eller C-stridsmedel eller allt på en gång.

Vi har gått vilse som människor. Våra egna

verk hånflinar oss mitt upp i ansiktet, medan de långsamt fördärvar sina skapare. Vilset söker vi LÖSNINGEN på alla våra upptornade problem. Profitens intressen bedrar oss med Stålmannen, Psykedelika, Teknokrati och Pop. Så revolterar vi mot Profiten. Men också i revolutionen är människan densamma, ond. Formerna för ondskan är visserligen annorlunda men minst lika utstuderade.

Nu ser vi UNDERGÅNGEN. Den kommer. Vi vill ta livet på allvar men tillrådes avstå, för att uthärda. Alla vet. Men ingen kan råda bot. Vi är rädlösa, hjälplösa. Skall vi alltså äta och dricka och njuta så länge vi kan, eftersom vi ändå snart skall dö?

Alltså. Människan från början: Fallen, ensam och ond. Hon slöt sig samman i grupper och böjde sig under härskare, oftast onda. Grupperna växte. *Individens* ondska maskerades och *härskarnas* exponerades. Så kastade individerna av sig oket och se, vi var fortfarande onda till vår natur. Nu vet vi, ty vi ser verkningarna av vårt maktövertagande.

■ ■ ■

Finns då inget hopp?

Jo, det finns, men bara *ett*. Ingen liten gud, vars namn kan missbrukas till begreppsförvirring. Ingen godtycksbibel, vars teser kan användas som tillhyggen i kyrkopolitiska trätor. Men en FAR. Personlig. Som med absolut auktoritet utestänger varje förhoppning att få igenom vår egen begränsade fattningsförmågas önskningar. Som gör oss resignerat lugna i förtröstan på Honom. —

Men var finns Han då? Varför har ingen funnit HONOM? —

Först och främst: Han *finns*.

Och många har funnit honom, genom tiderna och i dag. Också jag.

Men vi har alltid fått arbeta i motvind. Våra röster har dämpats och tystats på olika, raffi-

VÄGSKÄLET

ler C-stridsmedel, eller allt på en gång...

Mänskligheten måste ha gått vilse! —

Finns då inget hopp? —

Av
**Per-Olof
Fägerholt**

nerade sätt. Ty mot oss har vi en Strateg, som är vida överlägsen all mänsklig intelligens och alla datamaskiner. Denne strateg härskar i kraft av Din och min okunnighet. Hans medel heter mörkläggning och lögn. Hans mål: En fördärvad jord, en fördärvad mänsklighet. Men där Sanningen äntligen får herravälde, där skingras okunnigheten och vi får se, att det finns en flyktväg bort från denne Fiendes maktområde och in på Frihetens territorium, där asyl beviljas och den förra härskarens onda makt också i våra egna liv bryts och vi får en ny Herre.

Detta är tillvarons demokrati: Val mellan två Herrar.

Priset för avhopp?

Tro! —

Men leder inte detta till en chimär, en idé utan innehåll? —

Nej. Bekräftelser följer på den första tros handlingen, bekräftelser i form av Liv, Gemenskap med en Far, Kärlek till den Herre, som köpt oss att vara Hans livegna. En ny, personlig Bibel. En flod av bekräftelser i upplevelser. LIV, övernog. Och därigenom en visshet om att vi tjänar en ny Herre, en bättre Herre. En visshet, som bär oss, då vi möter svårigheter och lidande på vår väg. Ty sådana besparas vi inte.

■ ■ ■

Mot en sådan bakgrund ser jag och upplever den sista fasen i Människans förmenta roll som världshärskare. Ser hur allt störtar samman. Får vara med om att höra de sista generationerna protestera i vanmakt mot utvecklingen med den klarsyn, som tillhör de av förutfattade meningar opåverkade. Nu när allt snart är slut, nu vaknar vi. Nu ser vi, att alla händelser pekar fram mot ett fokus, en historiens smältdegel, där allt skall stöpas om, *måste* gjutas om.

Nu ser också de flesta, att vi måste vända om. Som mänsklighet. Och dock är de, som genom historisk klarsyn ser den *enda* lösningen, få. Lös-

ningen, att människan vänder åter till individuell gudsgemenskap. De övriga influeras i sitt tänkande av en massiv misstro mot sådana, som genom årtusenden lagt beslag på Guds NAMN, stulit det och använt det i personligt vinningsyfte, missbrukat NAMNET. De ser inte alla dem, som i skuggan av de glänsande och klockdånande katedralerna tysta burit sitt *kors*, levt i exil, i väntan på Honom, som "himlen måste behålla till de tider, då allt skall bli upprättat igen" (bl. a. Israel). Fantasterier, säger de, men accepterar i samma andetag världsförintelse genom atomkrig som något högst troligt, bara inte nu. Medan fantasterna väntar på Den, som kallas "Brudgummen". De andra ser inte dessa tysta, ihjältigna, ignorerade, beljugna, föraktade skaror, över vilka denna världens Furste inte haft och inte har och aldrig skall få någon makt. Dessa, som mitt i den kamp, som gör livet till LIV, meningsfullt, upplever en FRID (det finns en sådan), som tillflyter likt en flod och är av bortomvärldslig natur, och finner en glädje, som likt böljor sköljer in över exilmänniskan, första gången medförande förvåning över ett absolut NYTT väsen, som bubblar upp i den flyendes inre.

■ ■ ■

Varför tror man oss inte, då vi beskriver våra upplevelser? Varför vill och vågar så ytterst få se Sanningen, som gör oss fria? Vågar ta steget över från strandmänniskans avvaktande "det är kallt i vattnet-attityd" till erfarenheternas "o vad det är härligt-böljeliv"? —

Men vi, som oförskyllt fått erfara en FADER och en HERRE att tala med, tillbedja, dyrka, älska, tjäna, representera tills Han kommer tillbaka, *vi* ser i Boken, att tiden nu är inne för LÖSNINGEN. Förlösningen. Vår förlösning. Vi ser det, inte därför att det rent logiskt *måste* hända något utan därför att Boken har ett *fotografi på vår tid* med underskriften Återkomstens

tid. Hans återkomst. För oss är alltså inte det som sker slutet. Det är gryningen. Vi ser inte bara handen på historiens vägg med sitt budskap, "Mene, mene tekel...", vi ser också Handen, som har räckt ut till hjälp för var och en som vill fatta den. Och vi har fullmakt att inbjuda till denna hjälp, fullmakt med stämpeln "Brådskande" på. Vi är ambassadörer, som snart kallas hem, men dessförinnan har vi uppdraget att ur spillrorna av ett sammanstörtande världsrike rädda vem som vill låta sig räddas.

Men blott några få vill tro oss. De flesta är alltför influerade av omgivningens elände för att kunna tro på ett annat rike, Guds rike, det goda riket med den Gode härskaren. Vi ropar, men få lyssnar och ännu färre tror oss. Man vill inte, ty man skäms för den Herre vi valt.

Men vi skäms inte för HONOM. Vi har lärt känna Honom och vi väntar på Honom. Han har förvandlat våra liv, i den mån vi låtit Honom förändra dem.

■ ■ ■

Men så lyssna då! Varför låter Du det inbillade begreppet om vem Han är och vad det rör sig om få sådan makt med Dig, att Du ryggar tillbaka, så fort Du hör NAMNET?

Kasta då äntligen bort alla skyggklapparna och se och hör! Han heter alltså JESUS, den SMORDE (Kristus). Och Han ÄR NU.

Det förträngda gudsbehovets alla drömgestalter — Stålmannen, Mao, Beatles... — alla förbleknar vid en jämförelse med Honom, som är. Från evighet till evighet.

Honom tillbeder vi.

Utan kolossalformatets fotografier och affischer.

Han är värd dyrkan. I Ande och sanning. Och Han döper i sin Ande och eld. Den är mer än Psykedelika och narkotika av alla slag, och den bryter inte ned föremålet psykiskt eller fysiskt. Den uppbygger och förädlar, nu som första gången den där pingstdagen för många, många år sedan. —

Hos Honom finner människan all den tillflykt, som är ett oavvisligt, mänskligt behov, framför

allt i vår tid. Ett behov som hos den gudfattiga människan tagit sig sådana uttryck som Rymdfeber och Aniaara.

Det är riktigt, det handlar också för oss, som tror, om rymd. Men vårt skepp är bättre än Aniaara. Det råkar inte ur kurs. Det avgår, då Maranata-ropet ljuder för sista gången. Destinationen är inget planetsystem i någon fjärran vintergata. Det är himlen. I det begreppet ligger något annat och mera än positionsangivna nebulosor och naturvetenskap.

Spekulationer undanbedes. —

Erfarenheten får en gång visa, vad Boken inte redan beskrivit. —

Och vilka får gå ombord? —

Var och en som *vill* tro, att Jesus Kristus är personlig Försonare, Frälsare. Obs.! Jag säger *vill*, inte kan. Tron är en viljeakt.

Vill Du alltså tro det här, finns det anledning att tacka Honom för vad Han gjort för Dig. Så tilltala Honom med hjärtats tackformuleringar!

Du får svar.

Omgående förs Du ombord på historiens väldigaste rymd- och evakueringsskepp, och där får Du befinna Dig, då det avgår.

Accepterar Du min inbjudan på Konungens vägnar, skall Du lägga märke till en viktig sak. Du får tacksamhet till Honom, Jesus, för vad Han *har* gjort för Dig, en gång på en kulle utanför Jerusalems stadsmurar. Inte för vad Han *skall* rädda Dig undan.

Och i den kärleken ligger en längtan efter att Han skall komma tillbaka, som Han talade så mycket om och lovade. Orsak och verkan. Då blir det, som nu är Ditt *stora* problem, undergångsvisionen, en sekundärfråga, och den får Du löst på köpet.

Och Köpet är avslutat. Betalning erlagd. I samma ögonblick Du presenterar checken för inlösen, blir Du kvitt all form av skuld till Fadern och Du får gemenskap med Honom, som jag talade om i början. Ty checkens underskrift är tecknad i blod!

Jesus, står det.

Per-Olov Fägerholt

DU skulle kunna bli
KOMMISSIONÄR för MIDNATTSROPET?
Ring 08/317135

Lasse Johansson

VAD ÄGER VI I JESUS KRISTUS?

"Jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig." Joh. 14: 6.

Jesus är vägen till liv, men ändå är det många som kämpar en ojämnhet med sitt självliv. Jesus är också sanningen. Han säger: "Om I förbliven i mitt ord, så ären I i sanning mina lärjungar, och I skolen då förstå sanningen och sanningen skall göra eder fria." Joh. 8: 31—32.

"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom icke skall förgås utan hava evigt liv. Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bliva frälst genom honom. Den som tror på honom, han bliver icke dömd, men den som icke tror han är redan dömd, eftersom han icke tror på Guds enfödde Sons namn." Joh. 3: 16—18.

Vi får gå till Jesus och få frid. Han har gjort allt klart på Golgata då han vann en full seger mot Satans makt. Triumferande över honom löste han oss åt Gud med sitt blod.

"Honom (Jesus) som Gud har ställt fram som ett försoningsmedel genom tro i hans blod. Så ville Gud — då han i sin skonsamhet hade haft fördrag med de synder som förut hade blivit begångna, nu visa att han dock är rättfärdig." Rom. 3: 25.

Vilket underbart löfte! Det var Gud själv som försonade världen med sig själv då Kristus tog alla våra synder och sjukdomar i sin kropp upp på korsets träd. Det står i Gal. 3: 13: "Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse för vår skull. Det är ju skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä."

Vi stod med skuld inför Gud genom vår synd

och fallna natur, men Jesus har löst oss och gjort oss fria. Vi läser i Rom. 6: 6: "Vi veta ju detta, att vår gamla människa har blivit korsfäst med honom, för att syndakroppen skall göras om intet, så att vi icke mer tjänar synden." Vers 3: "Veten I då icke, att vi alla som ha blivit döpta till Kristus Jesus, vi hava blivit döpta till hans död?" Vers 4: "Och vi hava så genom detta dop till döden blivit begravna med honom, för att såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet också vi skola vandra i ett nytt väsende, liv."

Men om Gud har handlat så med oss "i Kristus Jesus", då måste vi vara "i honom" och detta kan synas som ett lika stort problem.

Hur skall vi komma "i Kristus"?

Vi är redan i honom. Vad vi inte kunde göra, det gjorde Gud för oss. Genom honom har vi kommit i Kristus. Vi läser i 1 Kor. 1: 30: "Men hans verk är det, att I ären i Kristus Jesus, som för oss har blivit till *visdom* från Gud, till *rättfärdighet* och *helgelse* och till *förlossning*."

Läs Guds ord om Kristus såsom korsfäst och uppstånden och låt det sjunka ned i ditt hjärta. Be till Gud att han genom den Helige Ande gör Ordet levande, tro det och verket är fullbordat.

I Rom. 6: 11 läser vi: "Så mån I ock *hålla före* att I ären döda från synden och leven för Gud i Kristus Jesus." — Joh. 6: 63: "Det ord som jag har talat till eder är ande och liv." — Joh. 11: 25: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, han skall leva, om han än dör. Och var och en som lever och tror på mig, han skall aldrig någonsin dö." Joh. 11: 26.

Tror du detta?

Lasse Johansson
Skellefteå

VAD DE INTE KUNDE – polis, barnavårdsnämnd, ungdomsvårdsskolor, anstalter, fängelser, övervakare – DET GJORDE JESUS

Ett personligt vittnesbörd

Jesus sade: "Jag är vägen, sanningen och livet, ingen kommer till Fadern utom genom mig!" Joh. 14: 6.

Redan som tioåring kom jag ut i synden. Jag kom tillsammans med fel kamrater och det blev brott redan i unga år. Jag fortsatte på den vägen och barnavårdsnämnden tog hand om mig när jag var sexton år och jag blev placerad på en bondgård, där jag var i tretton månader. —

Men det hjälpte inte. När jag kom hem så fortsatte det likadant, så jag blev placerad på en ungdomsvårdsskola, där jag var i tio månader.

Jag reste sedan till Gävle och började där på en skola och fick nya kamrater, men det var snart likadant igen. Så det blev åter till ungdomsvårdsskolan. Denna gång var jag där i tolv månader, sedan åkte jag hem på permission, och det blev nya brott.

Sten-Ove Glennemo

Den här gången blev jag dömd till ungdomsfängelse, där jag var i tio månader.

Jag muckade, reste hem, sökte nya kamrater. Jag hade beslutat att nu fick det vara nog, nu skulle jag börja ett nytt liv. Det gick bra i tre månader, sedan var det likadant igen, så det blev åter transport till anstalten — tre månader.

Nu är jag fri och har varit det sedan september 1967, och det kan jag bara tacka EN för — Jesus Kristus som har frälst

mig och förlåtit mina synder.

Under den tid jag har varit berövad min frihet så har jag haft tid att tänka. Jag tackar Gud för att min mor är troende. Hon har bett till Gud att jag skulle bli frälst.

När jag hade mina permissioner så besökte jag Maranata. Ibland var jag tvungen att gå ut från mötena, för jag kände mig så konstig. Nu vet jag varför, det var Gud som talade till mig. Det kunde gå en tid då jag inte gick dit. Jag var rädd för det som höll på att hända med mig. Jag fruktade för vad mina kamrater skulle säga om jag blev frälst. —

Nu är jag i alla fall härligt frälst, fri och löst ifrån synden. Jag har fått möta Jesus. Det fick jag göra hemma. Jag hade varit hemma hos en kompis på kvällen. Vi satt och drack öl och spelade kort. När jag skulle gå hem så hade vi börjat diskutera om Bibeln.

ULLA-MARI STRINDHOLM:

För ett år sedan gick jag i sista ring i ett av min hemstads gymnasier. Av min omgivning betraktades jag säkert som en lycklig och glad flicka, som skrattade och log åt det mesta i tillvaron, en varelse, som ännu inte hade sett livet, aldrig ställts inför några allvarigare avgöranden. — I skolan trivdes jag mycket bra, jag hade underbara föräldrar, mat, kläder och litet till. —

LYCKA tyckte många — TOMT tyckte jag.

Inom mig fanns något helt annat än lycka. Där var det fråga om en grund att bygga ett liv på. Funderingar om sanning och mening.

Jag kände att det liv jag levde aldrig skulle hålla. Ingenting

När jag så kom hem började jag läsa i ett litet häfte som heter "Välj rätt kurs". —

Jag hann inte läsa många sidor förrän tårarna började rinna, och jag låg på knä och tackade Jesus för att han tog mina synder på sig när han dog på Golgata.

Det som jag fick uppleva då det går inte att beskriva i ord, men jag fick en härlig frid och harmoni. Den förste som jag fick tala om för att jag hade blivit frälst det var evangelisten som jag bodde hos. Han hade låtit mig flytta hem till sig — jag har nog en hel del att tacka honom för, men Jesus är den som har gjort ett under i mitt liv. —

Du som är ofrälst och läser detta, och som känner igen dig i det jag upplevt, kom ihåg: Det finns bara en väg och det är genom Jesus Kristus, som du kan bli frälst.

Sten-Ove Glennemo
Västerås

EN GYMNASIST BLIR FRÄLST

Ett personligt vittnesbörd

Ulla-Mari Strindholm

gav mig något av värde — jag var mättad. Fullständigt mättad av världens gåvor. —

Men en dag i början av april förra året, började jag sakta vakna upp ur min dvala. Dels genom kamraters vittnesbörd, dels genom bibelstudium. —

Det stod ganska snart klart för mig att jag inte hade frid med Gud. Jag sökte mig därför till människor, som förkunnade Guds ord. Av olika anledningar så styrdes mina steg till ett Maranatomöte. —

Ärligt talat blev jag träffad.

Detta häftiga uppvaknande till sanning gjorde mig enormt rädd. Jag vågade inte gå tillbaka till dessa människor, som klart och tydligt förstätt min situation, förrän efter några veckor. Jag kände mig avslöjad.

Tre veckor därefter, blev min längtan mig övermäktig och jag tog mod till mig och gick. Den gång som en uppriktig och brinnande sanningssökare. —

Och vad hände?

Jo, jag fick mottaga Jesus Kristus som min personlige Frälsare. Den grund till livet,

som jag så länge hade sökt efter, lades i och med mitt mottagande av Jesus i mitt hjärta. Jag fick börja att leva. —

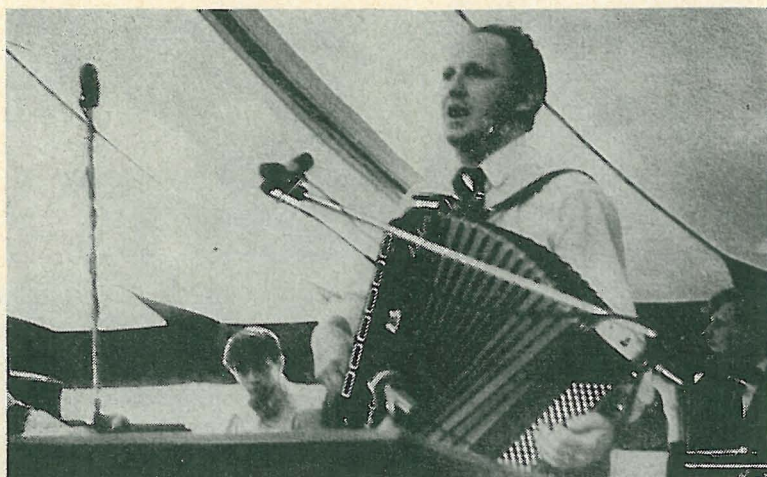
Det år som gått har inte varit lätt, men jag är tacksam för den fostran som Herren givit mig. Gud är också en hård fader! Han har undervisat mig i sin skola och jag har fått uppleva den för människan så nödvändiga gudsgemenskapen. Jag vet säkert att detta var det som fattades mig och jag är glad och tacksam att få fortsätta att växa djupare i min tro. —

Till Dig som läser detta och som ej är frälst kan jag bara säga: Tag emot Jesus, som offerat allt för Dig och Du skall få frid med Gud. Dina ögon skall öppnas och Du skall börja leva. "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ." —

I Kristi kärlek och omtanke

Ulla-Mari Strindholm
Västerås

Gud hör bön

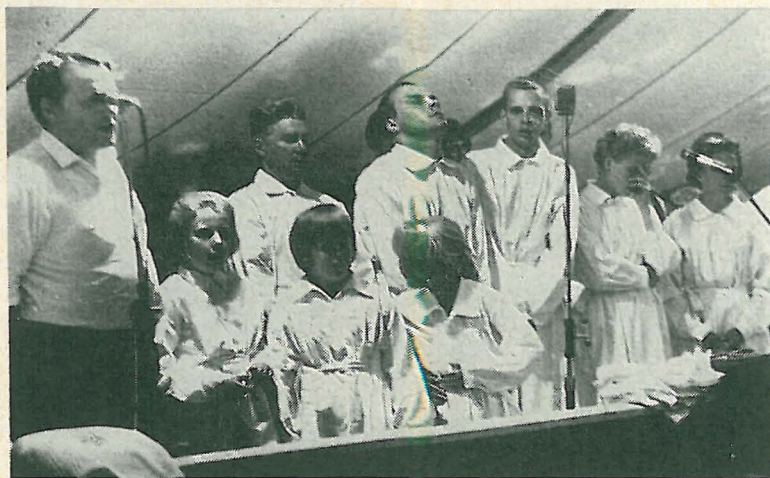
Alf Petersson predikade och sjöng i hela mötesserien.

Pingsthelgens möten i Stockholm, som hölls i det av församlingen nyinköpta tältet, inledde de tältkampanjer Stockholmsförsamlingen ska ha på flera platser i landet under sommaren. Missionsfrågan aktualiserades under mötena, där bl. a. Haralan Popoff och Göta Lövsund talade.

Det var i de dagarna när orosmolnen i världen blev mörkare och mer kompakta än vanligt. När sansade, omdömesgilla dagstidningsredaktörer inte riktigt visse hur de skulle uttrycka sig efter ett grymt, meningslöst mord på en man som för mänskligheten stått som symbolen för humanitet och hyggelig rättvisa och bara med olika formu-

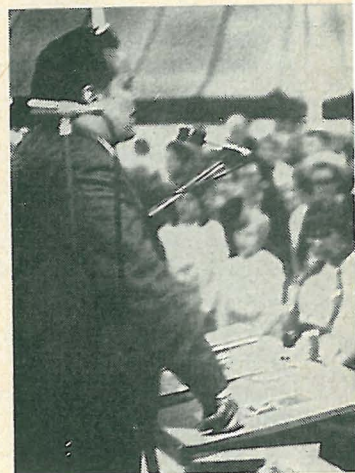
lingar i desperation utropade: "Det måste bli ett slut på våldet!"

Det var i de dagarna en skara samlades i Tantolunden i Stockholm för att i tältmötena där förkunna Jesu kärlek, makt och kraft som förmår att omskapa hjärtan. Inte i en nonchalant omedvetenhet om världens nöd hade man samlats,

Atta dopkandidater står beredda.

TÄLT

Arne Imsen inledningstalar i d

PIN KONF D

Några av de yngre sjunger. I

ÖTEN

utta tältet i Tantolunden.

ST- RENS

[
P

Noomi Imsen.

Den bulgariske pastorn Haralan Popoff predikar och tolkas av Bo Ljungberg.

men inte heller i hopplös resignation. Skaran av människor i tältet som fått möta den uppståndne Jesus visste: för världen finns det inte något hopp, men när världens mörker blir alltför ogenomträngligt kommer Jesus på en brusten sky och hämtar himmelens medborgare hem.

Ja, Jesu kärlek var det tema som förkunnarna under pingsthelgen och den första tältmötesveckan ofta återkom till. Som t. ex. Haralan Popoff, den bulgariske pastorn som fått sitta i fängelse i 13 år och utstått de mest omänskliga li-

danden för sin tro på Jesus. Han medverkade under mötena på annandag pingst. En man märkt av sina lidanden — ja — men det han gav mötespubliken var det levande Gudsordet om Jesu kärlek.

Björne Erixon, Agne Bark, Kåre Mörkestöl och Göta Löfsund medverkade också i pingsthelgens möten. Under den påföljande veckan talade Alf Petersson i mötena. Sally Olsen från Puerto Rico och Rudolf Säter från Norge medverkade i mötena under lördagen och söndagen.

Forts. på sid. 19.

Arne Imsen döper till Kristus.

JAG VILL STÄLLA

Av

Gunilla Frenning

En massa frågor

Stanna ett tag! Ja just Du! Jag har nånting mycket viktigt att tala om för Dig! Jag vill ställa Dig mot väggen nu:

Vet Du varför Du lever? —
Vet Du vart Du är på väg? —
Vad vet Du om framtiden? —
Vad vet Du om döden? — Vad
vet Du om evigheten? — Vad
vet Du om Jesus?

Du leker med stora planer för framtiden. Du kämpar för Din karriär. Du drömmer om semester utomlands. Kanske vill Du förbättra världen. Du demonstrerar mot våld, atomvapen, krigen i Vietnam, Mellersta Östern, Cypern, Afrika. Kanske söker Du kärlek? Kanske vill Du fylla Ditt liv med kunskap, berika det med litteratur, konst, musik, filosofi? Kanske söker Du sanningen? Något stort och rent att leva för ...

Varför låter Du

Dig nöja med surrogat?

Du kanske säger att lycka är något som endast kan förnimmas i svindlande korta sekunder. —

Gud har lagt ner en evighetslängtan i Dig, Gud har lagt ned en längtan efter fullkomlighet, en längtan efter kontakt med Honom som har skapat himmel och jord. Det är därför Du är rastlös tills Du finner Honom. Det är för att Du inte har Din sak klar med Gud, som Ditt inre är fyllt av ångest och fruktan för döden — du kämpar och strävar och söker!

Men varför nöjer Du dig med surrogat? —

Tror Du att Du kan förbättra den här världen?

Mänskligheten har haft två tusen år på sig att bevisa motsatsen. Ju mer vi anstränger oss desto mer komplicerad blir tillvaron. Kärnvapen hotar att förgöra hela mänskligheten, världens befolkning växer explosionsartat, människomassor svälter, vattnen förgiftas ...

Kan Du klara Dig på egen hand?

Du är hopplöst fångad i ett taggtrådsnät! Du sitter ohjälpligt fast, kan inte komma loss.

Människan är inte god av sig själv. Mänskligheten har en gång vänt Gud ryggen — valt att klara sig på egen hand. — Hopplöst? Det kan se ut så. —

Men nu ska Du få höra något otroligt! —

Fast att människan var tro-

lös, uppstudsig, egoistisk, kärlekslös så vände Gud henne inte ryggen. Han kunde ha sagt: Du har valt, jag struntar i Dig. Han kunde ha struntat i oss allihop och låtit oss klara oss bäst vi ville. Men han gjorde det inte. Istället, som bevis på sin kärlek, sände Han sin enfödde, älskade son ned till oss. Jesus beredde en väg för oss, hans kors blev en bro mellan himmel och jord. Jesus säger: "Jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig." —

Jesus är alltså den enda vägen till Gud.

Har Du något skäl att inte ta emot Jesus?

Han ser oss som vi ÄR, inte hur vi ser ut utanpå, vad vi säger, hur vi handlar. Han ser hur vi ser ut inuti, han ser till det innersta jag, som vi kanske aldrig vågar visa utåt. Han vet vad vi behöver, han vet vad som fattas oss. Han vet om vårt mörker, vår fruktan, vår träsighet. —

Han är beredd att ta emot Dig som Du är. Han är beredd att göra Dig hel, riktig, sann, glad, lycklig. —

Har Du något skäl till att inte vilja ta emot Jesus NU?

Du kan inte tycka och diskutera här

Vågar Du fortsätta utan Honom? Gud är helig! Du kan inte diskutera och tycka inför ho-

DIG MOT VÄGGEN...

nom. Du måste falla ned på knä och söka Hans vilja ödmjukt. Jesus har lovat att sanningen ska göra Dig FRI! —

Söker Du Jesus uppriktigt och ärligt finner Du honom också. Han kommer att öppna Dina ögon, så Du ser verkligheten, så Du ser meningen, Han kommer att ge Dig kärlek, en kärlek som inte kräver och begär utan en utgivande kärlek.

Jesus vill ge livet

innehåll

Jag kan inte fatta att Han sökte mig — att Han ville något med mitt liv. Jag kan inte fatta att Han tog bort fruktan för krig, mörker, människor, mig själv, framtiden, ur mitt inre. Jag vet bara att Han har förvandlat min syn på livet, på mig själv och på andra människor. Jag sökte också en gång att fylla mitt liv med mening. Jag fördjupade mig i teater,

konst, poesi och musik. Jag sökte kärlek. Jag sökte något rent, sant, äkta, en verklighet som tål att ses i dagsljus. Jag sökte fullkomlighet i en ofullkomlig värld. Det kändes som om jag gled bort från mig själv. "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ." Mina drömmar gick sönder som ett kort-hus som faller ihop eller som en såpbubbla som glänser till och försvinner. —

Jag sökte Jesus och fann Honom. Jag skulle inte kunna byta bort detta mot något. Jag har funnit LIVET! VERKLIGHETEN! —

Jag vill följa Jesus

— vill Du?

Jag vill följa Jesus, endast i Hans närhet är livet meningsfyllt. Han längtar efter Dig, Han vill att du äntligen ska svara JA!

För så älskade Gud Dig att Han utgav sin enfödde son, för att om Du tror på Honom ska Du inte förgås utan ha evigt liv.

Jmfr Joh. 3:16.

I Kristi kärlek

Gunilla Frenning

VILL DU VARA MED?

Vill härmed skrivna några ord till Midnattsropets läsare, som Herren lagt på mitt hjärta.

Vi beder att Gud skall sända arbetare till sin vingård, och när Gud sänder ut dem så får de ej det ekonomiska stöd de behöver för sitt uppehälle. Många har familj att sörja för och måste leva under mycket knappa förhållanden, eller lämna fältet. Det blir en kamp för dem som skulle vara onödiga, om vi som Guds folk rätteligen vaknade och förstode vad saken gäller. Här måste tiondegivandet träda i funktion på allvar, sedan offra så mycket vi förmår, så skördemännen får arbeta med att vinna själar för himmelen innan Jesus kommer.

Jag känner sorg i hjärtat över denna försoffning bland Guds folk. Så låt oss gå in i kamp även på den fronten.

G. G.

Bara för kärleks skull

Ja, allt är ju bara för kärleks skull!

"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son på det att var och en som tror på honom icke må förgås utan hava evigt liv." —

Halleluja!

Tack vare hans kärlek har vi fått ett levande hopp om frigörelse till ett evigt liv. Vi har fått Jesus in i vårt hjärta. —

Det står vidare i Bibeln att kärleken skall kallna hos de flesta. Om den så gör kommer

människorna att förgöra varandra och allt går till upplösning. Nej var vakande så att ingen tager din krona. — Den som icke älskar han känner icke Gud, *ty Gud är kärlek.*

Vi lever i den sista tiden. Mycket tyder på det. Det kanske inte dröjer länge förrän vi får samlas därhemma, räddade från vedermödorna här därför att vi höllo ut, bara för kärleks skull.

Thore Ericson
Västerås

DÖD MED KRISTUS

Av Eric Gustafsson

"Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn, men om det dör, så bär det mycken frukt. Den som älskar sitt liv, han mister det, men den som hatar sitt liv i denna världen, han skall behålla det och skall hava evigt liv. Om någon vill tjäna mig, så följ mig och där jag är, där skall också min tjänare få vara. Om någon tjänar mig, så skall min fader ära honom." Joh. 12: 24—26.

Jesus talar här i första hand om sitt liv, avsikten med detta och att det offer han bringade skulle bli till mycken frukt. Han säger vidare i vers 27: "... dock, just därför har jag kommit till denna stund..." —

Dock, detta gäller även för oss människor. "Om någon vill tjäna mig så följ mig", sade Jesus. Att följa Jesus är ju inte endast en munbensbekännelse. Inte bara att vara med då allt är solljust och på höjderna. Nej, att följa Jesus är att DÖ med Honom. —

Det stod i textorden, att "om inte vetekornet faller i jorden och dör, så bliver det ett ensamt korn, men om det dör så bär det mycken frukt".

Hos varje människa finns detta frö, som längtar efter att få gro, spira, växa, knoppas, blomma och bära frukt. Hos de flesta individer och t. o. m. hos många som bekänner sig kristna, får detta aldrig ske. Jaget, själviskheten, fördomar, traditioner, faderneärvda människomeningar och en mängd av satans list att lura, sätter hinder för så mången. —

I Mark. 4 läser vi om huru Jesus framställer liknelsen om såningsmannen. Huru han sådde vid vägen, på stengrunden, bland törnen och i god jord. Vi ser av förklaringen Jesus ger, att det var just dessa yttre ting, omsorger om köttet, lättja m. m., som gjorde att det inte blev något resultat. Det som såddes i den goda jorden bar dock frukt och mycken frukt. Jag tror att alla innerst inne när en längtan efter att följa Jesus. Jag tror också att alla längtar efter att få

vara med om tider av andliga genombrott i sina liv. På Gud och på Hans Ord finns inga defekter. Vad är då orsaken till att så många låter det, som begynte så bra, förkvävas? — Man har inte vågat betala priset och taga konsekvenserna av steget fullt ut för att låta Jesus bli Herre i sina liv. Man låter lura sig av det som synes för ögonen, av bekvämlighet, köttets lustar etc. För att vi skola kunna leva i seger och bli välsignade och bära frukt. Villkoret är samma i dag: Vi måste DÖ. —

□ □ □

Vi känner till berättelsen om Mose. Han var en man i sina bästa år och orädd. Han ansåg att han borde gripa in och göra något för sina landsmän. Han kände sig förenad med dem trots olika uppföstran o. s. v.

Mose hade vid detta tillfälle, då han slog ihjäl egyptiern, glömt en mycket viktig sak, nämligen, att skall man kunna uträtta något av värde för Gud, så måste inte Gud bara ha ett ord med i laget, utan det måste självuppgivelse till. Här för fick Mose fly och leva i landsflykt i hela fyrtio år. Han fick hustru och familj och hade det väl relativt bra hos sin svärfader. Jag har tänkt på den mannen och jag har fått för mig, att Mose trots detta ofta kände sig oerhört ensam. Varför? Jo, därför att det låg ett frö inom honom, som väntade att få bli mera än ett frö. Det ville bli fruktbärande. Dock var Mose inte död evad det gällde sin gamla natur, sitt sinne och allt detta som förkävde fröets vidare utveckling.

Man hör ofta människor i storstadens vimmel uttala att de i allt detta känner sig ensamma. Det är inte alls underligt. Man har aldrig upplevt dödsprocessen — att dö bort från sig själv. Upplever man detta, så finner man att livet får en helt annan sida och har helt annat värde och innehåll. — Dock fortsätter Gud att påverka Mose och en dag står han vid den brinnande busken och hör Herren tala. Nu är det inte mycket kvar av den gamle Mose. Jag tycker t. o. m.

att det sista av det gamla liksom brinner. Nu säger Mose till Gud: "Vem är jag?"

Lägg märke till vad Mose hade för tankar om sig då han slog ihjäl egyptiern: "Han menade att hans landsmän skulle förstå att Gud kallat honom." Men nu var det slut med alla höga tankar om sig själv. Gud vare lov för var och en som kommer dit. Ju förr du kommer i den ställningen, min vän, ju förr kan Gud bruka dig i sin tjänst och du kan få vara medel till mycket frukt. —

Nu blev Mose mannen som Gud kunde använda. Han stödde sig inte på sin konungsliga värdighet eller sin fostran och bildning. Han lät Gud taga ledningen. Gör också så min älskade vän, som kämpar med dina värdigheter, bildning, fostran, släktskap och en mängd andra ting. Låt Gud bränna upp allt detta och stöd dig endast på Honom. Förr blir du inte riktigt harmonisk med dig själv och Gud.

□ □ □

Om vi ser på Jakob, så skall vi finna att det var en listig och slug natur, som ville tillskansa sig något på andras bekostnad och han skydde inte att han tog sin egen köttslige bror med i spelet. Han fick också fly. Han fick familj. Han fick en god ekonomisk ställning o. s. v. Var viss om, att i allt detta, så var Jakob säkert mycket ensam. Hans ensamhetskänsla gjorde att han började att vara oärlig mot sin egen svärfader. Det är ofta så, att folk griper till dumma metoder för att dölja vad de lider av. En dag blev dock tillståndet hos svärfadern outhärdligt och han beger sig ånyo på flykt. Men nu har Gud säkert gjort något, ty han börjar bäva för mötet med sin bror. Vi vet alla hur Jakob därborta vid Jaboks vad utkämpar den nattliga kampen. Det var natt i dubbel mening. Men det ljusnar. Men innan ljuset gick upp för Jakob, så var han slagen. Hans gamla sinne var kuvat, dödat och nu är det en ny natur. Kampen var inte lätt. Han fick ett slag på höften som minnesbeta. Kanske hade Jakob varit stolt över sitt utseende och högmots däröver. Gud ville ge honom en påminnelse, som inte varade blott denna natt, utan satt i hela livet. Nu kunde Gud använda denna nya människa. Israel fick ju bli en stamfader. Gud hjälpe dig min vän, som har Jakobs-naturen, att du får uppleva en snar dödsprocess, så du kan bära frukt.

□ □ □

Saulus av Tarsus var en fin man. Ägde bokliga kunskaper, bildad och därtill nitälskade han för Gud. I själva verket var dock säkert Saulus mycket ensam. Jag tror det, därför att fröet till

frukt inte hade fått gro, spira, växa, knoppas, blomma och bära frukt. Det var Saulus kunskaper, goda kunskaper i teologi, hans traditioner m. m., som var drivfjädern i hans arbete. Så länge han inte dött från sitt gamla liv, så var han ett ensamt korn. Så är det för alla. Så är det för dig, min vän, oavsett vad du har för meriter. Inför Gud håller inga meriter. Det är bara ett som håller och det är att dö med Kristus. Vi vet vad som hände med Saulus därborta på Damaskus-vägen. Ett sken — en röst — han slogs omkull. Nu var han färdig med det gamla. Frågan är, min älskade vän, huru hårt Gud skall behöva taga till i ditt liv. Du har i kanske långa tider sökt gömma dig bakom försvarsställningar av kunskap, teologiska, vetenskapliga och mycket annat och du kanske också har nitälskat för Gud. Det räcker inte. Det har inget värde. Paulus betraktade allt sådant, längre fram i sitt liv, som avskräde. Gud vill ha ditt liv inordnat under andra former, där du inte lever av detta utan av och för Kristus. Tänk på vilken underbar frukt Paulus fick bringa. Frukt som vi i dag har nytta av och som ända intill änden skall sätta spår. Våra liv skulle vara mycket rikare om vi förstode rätt vad orden i vår text inneburo.

Det räcker inte med fina namn. Inte att vi har ärvt en fin verksamhet och välorganiserat kyrkoväsende av våra förfäder. Ingen kan leva av detta, hur fint det än är. Det enda som kan rädda oss enskilda, ett folk i nöd och en ljum kristenhet, det är att Kristus blir vårt liv. Kristus kan aldrig bli vårt liv förrän vi dött med Honom. Det kommer då att bli mycken frukt.

Gud hjälpe mig och oss alla! Han vill det för sin nåds och rikedom skull. —

"Ett stilla barnahjärta
Man får ej hur som helst.
Det går ej utan smärta
Att bli så genomfrälst.
Det kostar tåreströmmar
Förrän jag helgas så
Att alla mina drömmar
I Jesu ande gå."

Eric Gustafsson
Borås

Johannes sade: "Jag döper eder med vatten, men den kommer, som är starkare än jag, den vilkens skorem jag icke är värdig att upplösa; han skall döpa eder i helig ande och eld."

Luk. 3: 16.

Eystein Raude: Studier i Romarebrevet VI

ÄR LAGEN OND ELLER GOD?

Det kan synas som om lagen skulle vara ond då den väcker till liv hos människan de syndiga lustarna och gör att hon bär frukt för döden. Paulus framhåller dock att lagen i sig själv är god, men framhåller att han icke skulle haft kännedom om synden utan lagen. Vi är köttsliga, sålda under synden, men lagen i sig själv är god. Det bevisas av att lagen lär oss att känna oss själva. (7: 7—16.)

Lagen inte bara förmår att göra oss uppmärksamma på hurudana vi äro, utan den får oss också till att söka det goda. Den väcker alltså till liv vår goda vilja. Den får oss till att söka rättfärdigheten, men att göra oss goda och rättfärdiga förmår den icke. I stället för att göra det goda vi vill, gör vi alltför det onda vi avskyr. Detta är en följd av synden i oss. Tydligt framträder här konsekvenserna. Det är syndens lag som härskar i våra kroppar. Vi vill göra det goda, men det är omöjligt. Våra egna och lagens krafter räcker inte till. Syndens lag förklarar oss fullständigt.

Men i den människan som mottagit Jesus Kristus verkar också något annat — den nya naturen som vill uppfylla Guds lag. Förtvivlad ropar Paulus: "Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp?" —

JESUS KRISTUS är det svar Paulus giver.

Den kraft som förmår att frigöra oss från syndens och dödens lag är Livets Andes lag. —

För lagen var det omöjligt att ge oss nytt liv, då köttet, vår natur, var för svagt. Men i Kristus, honom som vi är förenade med, har Gud fördömt synden i oss. Det har alltså gått en dödsdom över den. På det sättet är lagens krav uppfyllt i oss som vandra i Anden och äro i Kristus. Med denna Ande i oss kan vi göra det som vi längtar efter, göra Guds vilja, uppfylla Guds lag. —

Det är därför viktigt att låta Anden få herravälde över våra liv och låta Guds ord vara avgörande för våra handlingar. När Anden får plats i våra liv, då skall Gud genom denna Ande le- vande göra våra dödliga kroppar. Därmed blir det Anden som förverkligar den av lagen krävda rättfärdigheten. Icke vår egen kraft eller strävan. (8: 1—11.)

Därför, då vi är Kristi kropp och under Andens inflytande står vi icke i skuld till köttet. Vår syndiga natur kräver att vi lyder dess lustar, men synden är fördömd i Kristus, så att vi är fria från dess krav. Med Andens kraft skall vi

döda dess lustar. Detta för liv med sig. Syndens lön är döden, men den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv. —

Vi är Guds barn när vi drives av Hans Ande. Och den Ande vi fick var ej trälldomens ande utan barnskapets. Genom Andens inneboende är vi Guds arvingar och Kristi medarvingar så framt vi lider med Honom. Men dessa Kristuslidanden är ingenting mot den härlighet som väntar oss. Och denna härlighet längtar hela skapelsen efter. Skapelsen bidar efter Guds barns förlossning. Men inte bara skapelsen, även vi som har fått Anden såsom förstlingsgåva längtar efter denna förlossning, som är mycket härligare än all den härlighet vi tidigare har upplevt. (8: 12—24.)

Anden som har blivit oss given har till uppgift att sörja för att vi får allt det vi behöver. Själva vet vi icke alltid vad vi skall bedja om. Vi vet icke vad som gagnar oss bäst. Men Anden beder för oss, och Jesus som känner våra hjärtan han vet vad Anden menar när vi går fram inför Guds ansikte. (8: 25—27.)

För dem som älskar Gud skall allt samverka till det bästa, vad som än möter oss. Gud vänder allt till välsignelse, för att kunna förverkliga sin mening med våra liv. Han har bestämt om oss att vi skall likbildas med hans Son. Han som har kallat oss och rättfärdiggjort oss, Han skall också förhärlika oss. (8: 28—30.)

Rättfärdighetsgåvan ger alltså svar på det andra av de spörsmål som Paulus ställde i början av brevet: Huru människorna bundna och nedtryckta av syndens makt skulle kunna bli fria och få liv. — Det är ett verk av Kristus genom den helige Ande. Det är ett verk som bara kan ske när vi låter oss drivas av Guds Ande och icke låter oss behärras av vår naturs krav.

Paulus har visat att det evangelium han förkunnar är en Guds kraft till frälsning, d. v. s. till en lösning på skuldproblemet och frågan om vår frihet. Det är en befrielse från domen och ett införsättande i fridsförhållande till Gud. Paulus börjar med att säga att han icke blygdes för detta budskap därför att rättfärdiggörelse uppenbaras genom detta evangelium, från tro till tro. Men efter att ingående ha dryftat frälsningskraften i detta evangelium kan han icke endast sluta med detta: "Jag blyges icke", utan överväldigad av dess rikedom ger han uttryck för vad han känner med jublande lovsång över den frälsningsvisshet evangelium förmår att skänka. (8:31-39.)

Var skall Du tillbringa Din evighet?

Viveca Jilker

Är Du redo att möta Jesus?
Är Du klädd i bröllopsskrud?
Har Du icke olja i Din lampa,
så fyll den — Jesus kommer
snart. —

Du, min vän, som håller på
att bli efter på vägen skall

skynda Dig fram till Jesus. Han
älskar dig ännu. Har Du det
svårt — Jesus vill hjälpa dig.

Vilken underbar Jesus vi har!
På sista tiden har jag upplevat
vad Jesus älskar oss. Det går en
bön till Honom från mitt hjär-

ta: "Jesus, jag är icke värd din
härlighet, men tack för nåden
att jag får vara frälst." —

Snart ska vi få möta Jesus
där hemma. Halleluja. —

Käre, ofrälste vän, Gud älskar Dig! Var skall Du tillbringa Din evighet? I himmelen eller i helvetet? Du får själv välja. — För att komma till himlen så måste Du ta emot Jesus och bli frälst. Bekänn din synd. (1 Joh. 1: 9.) Tro på Jesus. (Apg. 16: 31.) Han har burit din synd och dess straff. (1 Pet. 3: 18.) Bekänn Jesus. "Ty om Du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver Du frälst. Ty genom hjärtats tro bliver man rättfärdig och genom munnens bekännelse bliver man frälst." (Rom. 10: 9, 10.)

Fridshälsningar

Viveca Jilker

Restenäs, Ulvesund

"Men åt alla dem som togo
emot honom gav han makt att
bliva Guds barn, åt dem som
tro på hans namn." Joh. 1: 12.

Vad säger nu oss detta bi-
belord? —

Ja, att precis var och en kan
bli ett Guds barn. Det är icke
förunnat några av Gud särskilt
utvalda individer att bliva Guds
barn — ALLA kan bli det. —

För någon tid sedan kom jag
i samtal med en ung dam. Hon
sade sig tillhöra den kategori
av ungdom som gillar att vara
ute och ta del av allt vad nöjes-
världen har att bjuda på. Det
var dans, bio, sprit med flera
saker, som intresserade henne
mycket skarpt. Men allt efter-
som vårt samtal gick erkände
hon sitt behov av Gud. För varje
kväll när hon skulle gå till
nattens vila brukade hon bedja
sin aftonbön. Det kändes så

JESUS vill frälsa DIG!

förunderligt tryggt och lugnt
då, sade hon. —

Du som läser dessa få rader
kanske har det likadant. Du är
kanske ute i gänget för att döda
ditt oroliga samvete, men när
du kommer hem till ditt rum

beder du i ensamhet en bön till
Himmelens Gud. Är det inte
så? —

Detta lugn och denna trygg-
het som du upplever i din lilla
enkla bön, vill Jesus giva dig
för evigt.

Hur då? —

Jo, om du öppnar ditt hjärta
för Jesus och beder till honom
om dina synders förlåtelse, då
blir du frälst, fri, glad och
lycklig. Ditt liv får en mening
och ett nytt mål. Du slipper
att söka efter glädjen där du
bara finner den för stunden. En
glädje och en frid som evigt be-
står finner du endast hos Jesus.
Dina synders storlek och vem
du är, spelar ingen som helst
roll.

**JESUS VILL FRÄLSA DIG
JUST NU!**

Göran Hagström
Mosås

MS 204. KURT PETERSEN och ROLAND LUNDGREN. Skall Du väl lyftas upp/ Jesus lossat bojors tvång.

EN BUKETT SOMMARNYHETER

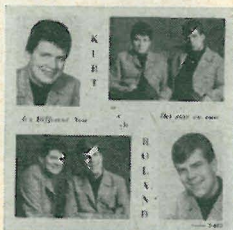
S 682. KURT PETERSEN och ROLAND LUNDGREN. It's different now/Det står en vän. De välkända sångarevangelisterna sjunger på denna single till en "orkester" som de själva åstadkommit genom trickinspelning vilken visar deras utomordentligt förmåga att behandla olika instrument och att improvisera effektfulla arrangemang.

MS 205. KURT PETERSEN och ROLAND LUNDGREN. Lita på Din Gud/Jesus går fram här i dag.

LP 325 Stereo. Spelbar även i mono. Hemmakväll hos Carl Öst. 14 sånger.

MRM 57. KURT PETERSEN och ROLAND LUNDGREN. En dag skall evighetens morgon gry/Sjung en halleluja-sång/Giv mig ett hjärta som synd utestänger/Down by the riverside.

MRM 58. Syskonen BARBRO och RUNE GELINDER. Egyptens mörker (Solosång av Rune Gelinder)/Jag är en främling på denna jorden (Duetsång Barbro och Rune)/Tänk när jag min Herre skådar (Solosång Barbro Gelinder)/O, kasta Din omsorg (Solosång Rune Gelinder).

MRM 59. KARL-HENRIC HENRICSON. Till harpors spel/Jag har valt/Ingen är så full av nåd/Jag är härligt fräist och fri.

P 5262. SJU SJUNGANDE SYSTRAR. Hemlandets sång/O hur jag längtar/En ljuvlig hälsning/Sörj ej för dagar som kommer.

LP-1 Mono. LP-skiva inspelad vid de uppskattade ungdomsträngselkvällarna på Björngårdsvillan i Göteborg. 20 minuter sång och musik på varje sida. — Denna skiva har blivit en verklig succéskiva.

EP 7. KVINNE-KVINTETTEN. Ett nytt namn i himlen/Hav tack o Jesus/Led mig o Herre/Gud som barnet haver kär./Kommen till mig.

P 5372. INGA-MAY JOHANSSON sjunger och spelar egna sånger. Jag har en vän/Jag är fri/Jag är lycklig/En dag.

Klipp här och sänd kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Tel.

Postadress:

..... Skivpaket, 10 gratis, betala för 5 st. = 55:— (Obs.! 15 st. av oss uttagna g.-skivor)

..... st. skivor nr

..... st. Sångsamling à 44: 50 (95 st. sånger) noter + passande ringpärm.

..... nya sångbladen 70—95 18: 75.

..... Hela skivserien mot avbetalning 25:— per månad.

..... Färdiginspel. band.

☐ Sänd mig gratis Er skivkatalog samt notblad

TÄLTMÖTEN I STOCKHOLM

Forts. fr. sid. 11.

Sally Olsen talar.

Min adr. är Evangelist Henry Holmberg, c/o Palm, Kungsgat. 23, Jönköping, tel. 11 57 19.

Sally Olsen berättade om sin verksamhet i Puerto Ricos fängelser och om det barnhem som hon bedriver. Hon talade om att i varenda fängelse i Puerto Rico finns det människor som tror på Jesus. Barnhemmet, som startade för 15 år sedan, har 46 barn och skall nu få ytterligare 30. Alla barn som har mödrar i fängelse har fått se dem frälsta, berättade hon.

Rudolf Säter sade i sin predikan på söndagseftermiddagens möte, att den väckelse som går över jorden i dag är en kärlekens väckelse. När kritik och förtal tränger in i Guds församling är läget allvarligt, men när bröder och systrar möts i försonlighetens ande, då ska Gud ge gottgörelse för försvunna årsgrödor.

Arne Imsen påpekade att renlärighet i församlingen nog kan vara bra, men själva livsnerven är kärlek.

Budskapet om Jesu kärlek, makt och kraft förkunnades sålunda under denna första tältvecka. När detta budskap inte bara tonar ut i härliga möten utan blir en verklighet för en församling och dess tjänare, då skapas den atmosfär av gripenhet, hänförelse och gemenskap där den djupast sjunkne får tro på Jesu makt att frälsa och där Guds barn prisar Jesus för varandra och för *nåden* att få tillhöra och tjäna Jesus.

Inför den vånda världen upplever i dag behöver Gud tjänare som vågar ta detta budskap på allvar, som hellre vill ha Guds välbehag över sina liv än människors gunst; tjänare som upplever hur sant det är, det Marianne Sundh sade när hon vittnade på söndagskvällens möte: "Fanns inte Jesus så skulle vi inte kunna prestera någonting, som tur är!"

Mona Sundquist

HUR VILL DU BO I MALMKÖPING?

Undrar ni hur ni ska bo i Malmköping? Vi kan meddela att förutom större logement (med rymliga tvättrum, bastu och skåp till varje säng) finns ett antal rum (privata, gästhem och pensionat) med 2—4 bäddar. Kostnad: 10 kr/natt + 1 kr. om lakan ej medtages.

Alla önskemål om rum måste snarast meddelas till Malmköpingskonferensens kansli, Surbrunnsgat. 60, Stockholm VA.

Obs.! Vänner som önskar bo i logement skall medföra filt och sänglinne.

Björne Davidsson

Rudolf Säter.

Richard Wurmbrand

Torterad för Kristi skull

Häft. 7:-

Rev. Richard Wurmbrand är en luthersk pastor som tillbringat fjorton år i kommunistiskt fängelse och därvid utsatts för tortyr. Detta hände i hans hemland Rumänien. Han är en av Rumäniens bäst kända kristna ledare, författare och pedagoger.

År 1945, då kommunisterna grep makten i Rumänien och utövade kontroll över de olika kyrkosamfundet för sina egna syften, började Richard Wurmbrand omedelbart ett effektivt underjordiskt missionsarbete bland sina förslavade landsmän samt bland de invaderande ryska soldaterna. Slutligen arresterades han 1948 tillsammans med sin hustru Sabina. Hans hustru tvingades till slavarbete under tre års tid. Richard Wurmbrand tillbringade tre år i ensamcell — utan att se några andra än sina kommunistiska plågoandar. Efter dessa tre år överflyttades han till en masscell under fem års tid, och där fortsatte tortyren.

Efter åtta år frigavs han och återupptog omedelbart sitt arbete i den underjordiska kyrkan. Två år senare, år 1959, blev han på nytt arresterad och dömd till tjugofem års fängelse. Han befriades under en allmän amnesti 1964 och fortsatte genast med att verka som pastor i den underjordiska kyrkan. Då vänner i Norge insåg, att han sannolikt snart skulle fängslas för tredje gången, underhandlade dessa med de kommunistiska myndigheterna i Rumänien för att få honom ut ur landet. Den kommunistiska regimen hade börjat "sälja" sina politiska fångar. "Dagspriset" för en fånge var över 10.000 kr. Priset för honom var 35.000 kronor.

**1:a upplagan
10.000 ex.**

Klipp och sänd!

Till **MIDNATTSROPET**, Surbrunnsgatan 60,
Stockholm VA

Sänd mig ex. Torterad för Kristi skull 7:—

Namn:

Bostad:

Postadress: